

Sygn. akt IVU 19/22

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2022r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Dorota Załęska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z dnia 25.06.2021r. nr (...)

o należności Funduszu Alimentacyjnego

postanawia:

odrzuć odwołanie.

Sygn. akt IV U 19/22

UZASADNIENIE

Decyzją z 25.06.2021r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił A. P. umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu w łącznej kwocie 12.349,86zł.

Powyższa decyzja została doręczona na adres siostry wn – cy - A. K., który został wskazany przez odwołującego jako adres do korespondencji. Odbiór decyzji siostra wnioskodawcy potwierdziła w dniu 7.07.2021r.

W dniu 30.12.2021r., do ZUS wpłynęło odwołanie pełnomocnika wnioskodawcy ustanowionego z urzędu, który wnosił o rozpoznanie odwołania, mimo jego złożenia po upływie terminu oraz o umorzenie należności z tytułu świadczeń wypłaconych z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu w łącznej kwocie 12.349,86zł. Podnoszono, że skarżący w momencie wydania decyzji przebywał w Zakładzie Karnym i miał ograniczone możliwości zadbania o swoje interesy. Z uwagi na powyższe, wskazał adres siostry A. K., jako adres do korespondencji. Wskazywał, że po odbiorze decyzji, siostra poinformowała go wyłącznie o tym, że decyzja jest dla niego niekorzystna i nie został poinformowany o powodach wydania decyzji odmownej, ani o prawie do wniesienia odwołania we właściwym terminie. Wywodził, że skarżący miał możliwość zapoznania się z przedmiotową decyzją gdy opuścił ZK, tj. w październiku 2021r. Po zapoznaniu się z decyzją, wnioskodawca w celu wniesienia odwołania udał się do punktu nieodpłatnej pomocy prawnej, gdzie uzyskał pomoc w sporządzeniu wniosku o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu do wniesienia odwołania; postanowieniem z 25.11.2021r., Sąd Okręgowy w Sieradzu ustanowił dla A. P. pełnomocnika w celu wniesienia odwołania od decyzji ZUS, którego ORA wyznaczyła w dniu 3.12.2021r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o odrzucenie odwołania, a z ostrożności procesowej o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 477⁹§1 kpc odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. W myśl art. 477⁹§3 kpc, Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

Możliwość przywrócenia terminu przewiduje przepis art. 168 k.p.c. W myśl powyższego artykułu, przywrócenie terminu jest dopuszczalne, jeżeli strona nie dokonała czynności procesowej bez swojej winy. Konieczną przesłankę przywrócenia terminu procesowego stanowi brak winy po stronie osoby zamierzającej dokonać określonej czynności procesowej. O braku winy w niedokonaniu czynności procesowej w terminie z reguły świadczy zdarzenie nagłe, uniemożliwiające dokonanie tej czynności, którego strona nie mogła przewidzieć i zabezpieczyć się przed jego skutkami (por. postanowienie SN z 25.08.1999r. III CKN 542/99). Jako kryterium przy ocenie winy w uchybieniu terminu procesowego należy przyjąć obiektywny miernik staranności. Strona powinna uprawdopodobnić, że mimo całej swej staranności nie mogła dokonać czynności w terminie, a więc, że była przeszkoda od niej niezależna. Przeszkoda ta musi istnieć przez cały czas biegu terminu przewidzianego dla dokonania czynności procesowej.

Podkreślić trzeba, iż na stronie odwołującej się, ciąży obowiązek należytej staranności w swoich działaniach, w tym dochowanie wskazanego, ustawowego terminu. Uchybienie terminowi może być zatem uznane za usprawiedliwione tylko w wyjątkowych sytuacjach. Wskazać w tym miejscu należy, iż choć przepis nie wymienia nawet przykładowo przyczyn opóźnienia, które mogą być uznane za niezależne od strony, powszechnie przyjmuje się, iż muszą to być przyczyny obiektywnie od niej niezależne oraz takie, które rzeczywiście uniemożliwiły działanie. Ocena, czy przekroczenie terminu było nadmierne i czy przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się, jest pozostawiona uznaniu Sądu (por. wyrok SN z 21.03.2006r., sygn. akt III UK 168/05).

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie, nie zachodzi podstawa do przywrócenia stornie terminu do złożenia odwołania. Fakt, iż w momencie wydania zaskarżonej decyzji wnioskodawca przebywał w Zakładzie Karnym, zdaniem Sądu nie może przemawiać za przywróceniem terminu do złożenia odwołania. Zaznaczyć należy, że z uwagi na pobyt w ZK w S., w złożonym w ZUS oświadczeniu, wnioskodawca podał adres korespondencyjny siostry – A. K., z prośbą o przesyłanie korespondencji na ten adres.

Skoro zatem zaskarżona decyzja została doręczona przez ZUS na wskazany przez stronę adres i odbiór decyzji potwierdzono w dniu 7.07.2021r., brak jest podstaw do przyjęcia, że wniesienie odwołania w dniu 30.12.2021r., nastąpiło bez winy odwołującego się. Nie zmienia oceny Sądu okoliczność, że odwołujący w październiku 2021r. opuścił ZK i udał się do punktu nieodpłatnej pomocy prawnej, gdzie uzyskał pomoc w sporządzeniu wniosku o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu do wniesienia odwołania, bowiem licząc nawet od tej daty, przekroczenie terminu było znaczne.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.